

[Glønborg]

forestillet sig. Vi kan ikke, når vi vil lede samfundet på den måde, med sikkerhed forudsige alle detaljer, og det er nonsens at ville kræve det. Det ved alle vi, der har taget ansvar for at gennemføre ordninger. Så har vi også et ansvar for at følge med i, hvordan de virker.

Det vil Fælles Kurs også få erfaring for, den dag Fælles Kurs begynder at tage medansvar for noget som helst af det, der foregår i dette Folketing – hvis det nogen sinde skulle ske.

Agerschou (SF):

SF's ordfører, hr. Aage Frandsen, har i sit indlæg omtalt de sociale forslag, der er indeholdt i pakken, forliget, forståelsesaftalen, eller hvad det nu er for noget. Jeg vil godt udbyde hans bemærkninger.

Det foreslås bl.a. at nedsætte arbejdsgiverperioden for sygedagpenge fra fem uger til én uge, og at arbejdsgiverne kompenseres for deres udgifter til arbejdsskadeforsikring. I forvejen er Danmark et af de lande i Vesteuropa, hvor arbejdsgiverne betaler mindst til de sociale ordninger, og nu skal de altså betale endnu mindre. Det er paradoksalt, når vi ved, at meget sygdom, meget sygefravær direkte skyldes dårlige forhold på arbejdspladsen, og at arbejdsskader har været i drastisk stigning gennem de senere år.

Efter vores opfattelse må der være et direkte incitament for arbejdsgiverne til at forbedre forholdene på arbejdspladsen. De gør det ikke af sig selv. Der må være et direkte incitament, så sygdom på grund af arbejdsforhold samt arbejdsskader undgås. Det kan bl.a. ske ved, at arbejdsgiverne bidrager økonomisk til sociale ordninger som f.eks. sygedagpenge og arbejdsskadeforsikring.

De to forslag går i den stik modsatte retning. Der står nogle sætninger i forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadeforsikring, som jeg ganske enkelt ikke forstår. Det kan være, fordi jeg er tungnem; det vil jeg ikke på forhånd afvise. Men jeg vil dog bede socialministeren forklare mig, hvad meningen egentlig er.

Der står i fremsættelsen til forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadeforsikring:

»Forslaget indebærer, at der samtidig med opkrævningen af arbejdsmarkedsbidraget ydes et beløb som compensation for virksomhedernes udgifter til arbejdsskadeforsikring.«

Altså arbejdsgiverne skal ikke selv betale præmien. Så står der:

»Herved bevares den enkelte virksomheds incitament til at begrænse arbejdsskaderne.«

Hvordan det? Hvordan kan man skabe det incitament ved at friholde arbejdsgiverne for de pågældende præmier?

Så står der i den efterfølgende sætning:

»Dette skal ses i sammenhæng med overvejelserne om mulighederne for at graduere præmierne i arbejdsskadeforsikringen, således at virksomhederne tilskyndes til at forebygge arbejdsskader.«

Er det noget, der vil ske? Vi ved, at der er et udvalgsarbejde i gang i øjeblikket, og så vidt jeg husker, skal der afgives betænkning engang i løbet af sommeren. Har regeringen på forhånd lagt sig fast på, at der skal ske en graduering af præmierne i arbejdsskadeforsikringen, så virksomheder kan komme til at betale et yderligere beløb end det, de nu kompenseres for?

Det vil jeg gerne have svar på fra socialministeren. Ellers fatter jeg ikke, hvad det er, der står i lovforslaget. Det vil jeg gerne kunne for at orientere mine gruppemedlemmer om, hvad det er, socialministeren finder på.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Ordføreren for De Kristelige gav udtryk for, at de samarbejdede med arbejdsgiverne. Det behøver man sådan set ikke at fortælle. Vi ved udmærket godt, at den borgerlige regering har kun ét ønske: at fremme arbejdsgivernes økonomiske interesser.

Det, der lå bag det, var, at vi ikke var så ansvarlige, at vi tog medansvar for det. Vi tager nemlig medansvar for, at det ikke bliver gennemført, fordi vi har ét ansvar, og det er over for den del af befolkningen, som har det rigtig skidt. Vi har altså ikke ansvar over for arbejdsgiverne.

Så kom der en syrlig bemærkning om, at vi sikkert ikke på noget tidspunkt fik et reelt ansvar. Jeg tror, man skal være varsom med at spå, især om fremtiden. Det kunne jo godt være, at Fælles Kurs på et tidspunkt fik lov til at regere i dette land. Det er kun vælgerbefolkningen, der ved noget sådant.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Der er ikke under denne debat rejst så forfærdelig mange helt konkrete problemer eller